UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memoriæ cogitationibus, Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

Consideratio 1. Domus æternitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-50597

Visual Library

CONSIDERATIO I.

Domus æternitatis.

Ibit homo in Domum æternitatis ſuæ.
Eccleſ. c. 12. 15.

1. *Die Januarii.*

I. COnſidera, in primis Chriſtiane Lector, priorem dictæ ſententiæ partem: *Ibit homo*, id eſt omnis *homo ibit in Domum æternitatis*, omnis, à primo, ad noviſſimum; à ſummo, ad infimum; omnis, omnis; nemo excipitur. Xerxes Rex potentiſſimus, ut refert S. Hieronymus: cùm de ſublimi loco, infinitam hominum multitudinem, & innumerabilem vidiſſet exercitum, flêſſe dicitur, quòd poſt centum annos, nullus eorum, quos tunc cernebat, ſuperfuturus eſſet. *O ſi poſſemus*, ſubdit S. Doctor, *aſcendere in talem ſpeculam, de qua univerſam terram, ſub pedibus noſtris cerneremus! jam tibi oſtenderem totius orbis ruinas; gentes gentibus & regnis regna colliſa; alios torqueri, alios necari; alios abſorberi fluctibus; alios ad ſervitutem trahi; hîc nuptias,*

ibi planctum; illos naſci, iſtos mori; & non Xerxis tantùm exercitum; ſed totius mundi homines, qui nunc vivunt, in brevi ſpatio defuturos. Ac domum æternitatis ſuæ ingreſſos. S. Hierony. in epitaph. Nepot.

II. Ita eſt; hic eſt curſus mundi, *Omnes morimur & quaſi aquæ dilabimur in terram.* 2. Reg. 14. 14. Omnes judicamur omnes in domum æternitatis proficiſcimur. Percurre omnes mundi ætates, & hujus rei veritatem cernes. In prima mundi ætate, ab Adamo, uſque ad diluvium, fluxêre anni 1656 & in his vixêre multi hominum milliones; omnéſque ivêre in domum æternitatis. Adam vixit annis 930. & mortuus eſt; Methuſalem vixit annis 969. & mortuus eſt: Seth vixit annis 912. & mortuus eſt: atque ita reliqui ſimiliter, iverúntque tandem omnes in domum æternitatis.

III. In ſecunda mundi ætate à diluvio, uſque ad Abraham, tranſiêre anni 292. In tertia, ab Abraham uſque ad Moyſen, & exitum Hebræorum ex Ægypto, anni 505. In quarta (ut computat S. Gregorius hom. 19. in Evang.)

à Moyſe

à Moyſe ad Chriſtum, anni 1500. & in hiſce ætatibus, vixêre multi hominum milliones, omnéſque migravêre in domum æternitatis. A Chriſti Domini tempore uſque huc fluxêre anni 1712. in quibus multæ hominum extitêre myriades, & hodiedum vivunt facilè (ut Geometræ computant) mille milliones, omnéſque partim ivêre, partim eunt, partim ibunt, tecum & mecum, in domum æternitatis.

Actus fidei.

CRedíſne hoc, mi Lector? Credo, inquis, quia hoc clamant Prophetæ; hoc prædicant Apoſtoli; hoc ſcribunt Evangeliſtæ; hoc ipſe Chriſtus Sapientia & Veritas æterna teſtatur, unà cum Eccleſiaſte: *Ibit homo in domum æternitatis ſuæ*, l. c. ſed ſi id credis, ubinam præparatio? ubi diſpoſitio? ubi ad iter tam longinquum & manſionem æternam ſubſidiorum & annonæ comparatio? Romam profecturus, licet non diu illic ſubſtiturus, quàm ſolicitè veſtes, nummos, equos, currus & alia conquiris; &

pro itinere ac domo æternitatis quanti-
lum præſtas? Scilicet hæc eſt filiorum hu
jus ſæculi prudentia, ſeu potiùs ſtultiti
*Omnes ſumus in minimis cauti, in maxi
mis negligentes, quia ubi vera vita ſit, igno
ramus.* S. Hierony. L. de hom. perf.

ORATIO

Pro felici æternitate

Conſiderationi, quotidie ſubjungen

OMnipotens ſempiterne Deus, q
nos in beatæ ac damnatæ æter
tatis bivio collocaſti: quæſumus clem
tiam tuam; ita vitam noſtram mortal
dirige; ut vitatâ viâ latâ perditionis,
damnatione perpetuâ, ſalutem ætern
feliciter conſequamur. Per Domin
noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuũ &

2. *Januarii.*

I. COnſidera deinde *Domum æterni
tis*, in quam tu, & omnis hom
ibit. Domus, quam modò incolis, n
eſt domus tua, ſed hoſpitium, aut tab
naculum: paulò pòſt enim morieris,
non vives; atque ab ipſis amicis tuis, f
tore

porem tuum pertæſis, efferêris, ad cœmiterium: & quænam erit ibi domus tua? ſepulchrum. Nam textus Chaldæus habet, *Ibit homo in domum ſepulchri ſui.* Cui conſonare videtur David, inquiens: *ſepulchra eorum, domus illorum in æternum.* Pſal. 48. 12. Verùm nec ſepulchrum propriè domus æternitatis tuæ eſt: quia in illo non ſemper manebis, nec in illud ibis; ſed ab aliis deportaberis.

II. Quænam igitur eſt *Domus æternitatis*? Audi S. Auguſtinum, in Pſal. 26. & 131. *Domus dicitur vita æterna, ubi ſemper manebimus. In iſta peregrinatione, dicitur quidem domus; ſed propriè tabernaculum appellatur: tabernaculum peregrinantium, & quodammodo militantium & adverſus hoſtes pugnantium eſt. Ergo hic tabernaculum, ibi Domus. Quamdiu ergo habemus hoſtem, cum quo pugnemus, tabernaculum Deo facimus; cùm autem tranſierit tempus pugnæ, & venerit pax illa, quæ præcellit omnem intellectum, & patria; jam domus erit: quid enim dicitur de domo illa: Beati qui habitant in domo tua Domine, in ſæcula ſæculorum laudabunt te.*

In tabernaculo adhuc gemimus, in domo laudabimus; quia gemitus eſt peregrinantium, laudatio, jam in patria & in domo commorantium. Sed & alia eſt domus æternitatis reproborum.

III. Utra verò tibi obtinget *Domus æternitatis*? Aut cœleſtis; ſi Mundum, Carnem, ac Diabolum deviceris; aut infernalis; ſi devictus, proſtratúſque fueris: tertia enim æternitatis Domus pro te nuſquam reperitur. Alterutra igitur tibi eſt longè certiſſima. Utraque autem est æterna: quia ſecundum Dei decretum æternum, nec tempeſtate evertetur, nec igne abſumetur, nec vetuſtate collabetur, nec ab ullo unquam diruetur; ſed illæſa perſtabit in æternum. Ah! quid est hoc, *in æternum*? Cogita tot annorum myriades, quot ſunt arenæ, in cunctis mundi montibus; cogita tot ſæculorum milliones, quot fuerunt guttæ, in aquis diluvii, totum terrarum orbem inundantibus; & adhuc nihil vel concepiſti, vel ademiſti de æternitate.

Affe-

Affectus doloris.

O DEUS æterne! quàm doleo, me tam rarò hactenus cogitaſſe de domo æternitatis! Quàm deploro, me centies magìs ſolicitum fuiſſe pro tabernaculo; quàm pro æterna domo? Ah! quid eſt habitare in domo mala, vel bona; commoda, vel incommoda in æternum? Eſt id quod nunquam finem habebit, nunquam, nunquam; ſed quod innumerabilibus durabit ſæculis, nec unquam ceſſabit durare. O anima! ſi tanto molimine caves, ne domus tua, magnis extructa impenſis, collabatur ex ſtillicidiis; aut lite perditâ, occupetur ab adverſariis; aut diripiatur, evertatúrve à militibus; quantâ ſolicitudine opus erit, pro domo beatæ æternitatis?

3. *Januarii.*

I. EXpende denique ultima dicti thematis verba: Ibit homo in domum, *æternitatis ſuæ.* Per quæ Spiritus ſanctus erudire nos voluit, 1. ne fortè cogitaremus, domum quidem fore æternam, at non habitationem: ſed ut ſciremus, & in-

colam, & domum, & inhabitationem fore æternam: ſicut non tantùm ignis, in inferno, æternus erit; ſed etiam combuſtio. Dabit *enim ignem & vermes, in carnes eorum, ut urantur; & ſentiant uſque in ſempiternum.* Judith. c. 16. 21. Deinde quemadmodum hic, quilibet ſibi domum vel emit, vel conſtruit; atque ita ſibi propriam reddit, ac ſuam facit; ita unumquemque mortalem oportere ſibi vel emere, vel ædificare in hac vita, domum æternitatis.

II. Veluti ille in Evangelio, qui *inventâ unâ margaritâ pretioſâ, vendidit omnia quæ habuit, & emit eam.* Matth. c. 13. 46. Ita quoque volens domum ac margaritam pretioſam æternitatis ſibi coëmere vendit omnia, quæ habet; omnia deſerit, ſaltem affectu, amorem inordinatum exuit, omnia deſpicit; ut emat eam: quilibet autem emit ſibi domum æternitatis felicis oratione, emit jejunio, emit eleemoſynâ, emit paupertate ſpiritûs, emit abnegatione ſui; ut hac ratione in domo cœleſti, vitam æternam poſſideat. Sicut ex adverſo, domus æternitatis infelicis,
adul-

adulterinâ peccatorum, ſcelerúmque monetâ acquiritur, & poſſidetur. Víſne ſcire, quam tu tibi coëmas? attende ad monetam, quam exponis. Qualis enim pecunia, talis merx.

III. Unuſquiſque etiam, in hac vita, *domum æternitatis* ſibi fabricat, quam poſtmodum inhabitet: quot opera bona peragit, quot virtutes exercet: tot quaſi lateres & lapides, pro domo beatæ æternitatis locat, & calce charitatis illinit ac conjungit. Atque ita domus præclara exurgit, quæ uſque ad cœlum aſcendit: *Quod eſt faſtigium conſtruendæ fabricæ, quam molimur? Quò perventurum eſt cacumen ædificii? citò dico, uſque ad conſpectum Dei.* ait S. Aug. ſer. 10. de verb. Dom. E contrario: quot impius crimina, quot opera mala patrat: totidem pro domo æternitatis ſuæ damnatæ, ſaxa ſaxis imponit; tot ligna & tigna, tot poſtes & trabes, domûs æternùm flagraturæ, conſtruit: atque ita quiſque in hac vita *Domûs æternitatis ſuæ*, faber & architectus eſt.

Affectus compaſſionis.

O Quàm felix eſt, qui aſſiduè beatæ æternitati laborat & fabricat! Quàm eheu! infelix eſt, qui tempus nobile Domui cœleſti ædificandæ conceſſum, æterno carceri ſibi exſtruendo inſumit! O quàm compatior illi, uti & tot millionibus, prô dolor! triplo majorem, quàm pro cœlo opus eſſet, inferno ſibi fabricando, laborem impendentibus! quid enim non agunt, quid non ſuſtinent impii; ut ſuperbiæ, iræ, avaritiæ, gulæ & luxuriæ ſuæ faciant ſatìs? Verè martyres diaboli, carnifices ſui, architecti inferni. Habe velut oraculum, dictum S. Vincentii Ferrerii: *In paradiſo nullus inveniet domum, ad quieſcendum; niſi in hoc mundo ſibi ædificet.* Serm. 1. Fer. 2. poſt oc.

CON.